

Almanya'da Ekonomik Yıkımı Durdurun! 1967 İstikrar Kanunu'nu Geri Getirin!

Başbakan adayı Helga Zepp-LaRouche

Opel, Karstadt, Spar, Schlecker ve birçok başka firmada çalışan 17.000'den çok kişi geçimlerini kaybedecekler ve bu medyada yer almıyor. Ama bu buzdağının sadece görünen tarafı. Eğer Bochum'da 4000 Opel çalışanı işten çıkarılırsa, yan sanayideki 40.000 işyeri de tehlikede. Bochum'un %18-20'lik işsizlik oranı iki katına çıkacak ve eski Doğu Almanya'daki birçok yerin oranına yaklaşacak. Bochum ya da Rüsselsheim gibi şehirler hayalet kasabalara dönecek. Kimin fırınlara, kasaplara, berberlere verecek parası kalacak? Bu "toplumca kabul edilir çözümler" lafazanlığı da neyin nesidir?

Globalizmin oyun kağıtlarından kurulu şatosu hızla çökmeye ve ardından Alman ekonomisini sürüklemeye devam ediyor. Bu Maastricht Anlaşması'nın kaçınılmaz ama bilinen sonucuydu. Ta başından beri bunda amaç Alman ekonomisini yoketmek idi. Maastricht Anlaşması ve onun "İstikrar Paketi" globalizmden (yani Anglo-Amerikan küresel imparatorluğundan) Avrupa'nın hissesine düşendir. Sonuçta Avrupa bankaların diktası altına girecek, güçlü Alman Markı'nın ortadan kalkışıyla da Alman ekonomisi zayıflatılacaktır. Eğer Almanya bu anlaşmaların dayatmaları altında kalırsa sosyo-ekonomik bir uçuruma yuvarlanacaktır.

Tabii ki yapılan yanlışlar üzerine çok şey söylenebilir. Hatırlayalım ki, Bochum'daki Opel fabrikası sanayi sonrası ütopyalara uygun olarak kömür madenleri kapatılırken kuruldu (ve şimdi sanayide kitlesel kok kömürü açığı var); yani Bochum şimdi sanayisizleşme sürecinin ikinci aşamasını yaşıyor. Tabii ki yönetimdeki ucuz üretim fanatikleri Opel ve Volkswagen'in ipini çektiler; tabii ki Almanya'da hiçbir işçi saatte 2 Euro'ya çalışmazdı; oysa şimdi Polonya'da çalışıyor. Tabii ki üretimi yığınlar halinde yeni doğulu AB ülkelerine ve Çin'e kaydırmak Alman ekonomisini canevinden vurmuştur. Ama tüm bunlar globalizm ideolojisi ve serbest pazar körinancının sonuçları.

İşte artık bu globalizmin sonu görüldü. Global finans sistemi 40 yıldır üretimin aleyhine ve ve spekülasyon lehine çalışırken acı ve kaçınılmaz iflasa dayandı. Öndegelen finans kurumları olan bankalar ve büyük spekülasyonlar hisse ve tahvil üzerinden kar etmenin son imkanlarını da sömürüp bitirdiler. Piyasalarda şişen finans balonları, özellikle ABD ve İngiltere'deki kredi kartı borcu ve genel borç balonları, ayrıca ABD bütçesinde ve dış ticaretindeki devasa açıklar, muazzam bir hisse tahvil spekülasyon balonu (yılıda 2000 trilyon Dolar = 2,000,000,000,000,000 !) tüm bunlar piyasa risklerini öyle büyüttü ki, artık bu balonlardan birinin patlaması yeterlidir; finans sistemi mayınlı araziye dönmüştür. Ve artık hisse-tahvil piyasası kar da getirmedeğinden, mega spekülasyonlar enerji ve hammadde piyasalarına hücum ettiler. Sonuçta petrolün varilininin 70 Dolar'ı geçmesinin ekonomiye ya da sosyal sisteme ne etkisi olduğuyla ilgilenmiyorlar tabii.

Artık geldiğimiz noktada hükümetlerin bankalara süregiden sadakati, örneğin İstikrar Paketi'nde görüldüğü gibi, insan hayatına mal olmaktadır. Globalizmin ve İstikrar Paketi'nin devamı evrensel adaletle aykırı ve Alman Anayasası'nda emredilen kamu yararını gözetme görevine aykırıdır. Bu nedenle bu anlaşmalar feshedilmelidir. Milli varlığımızın dayanağı kurum ve endüstri imkanlarımızın

yokedilişine izin veremeyiz. Maliye Bakanı Eichel genel ekonomik dengenin ciddi olarak bozulduğunu resmen doğruladı. Böylece 8 Haziran 1967'de kabul edilen İstikrar Kanunu'nu tekrar işletmek imkanı doğdu. Büyük Koalisyon döneminde kabul edilen bu kanunla, 420.000 işsiz doğurmuş bir kriz anında Alman hükümetine ekonomik toparlanma ve iş piyasasını düzenlemek için yetkiler tanınmıştır. Bunların en önemlisi özel amaçlı kredi aktarımıydı. Bizim bugün bunun 20 katı işsizlik durumumuzda (yani Halle'deki Ekonomi Enstitüsü rakamlarına göre 8,6 milyon; son işten çıkarmalar hariç) bu kanuna her zamankinden daha acilen ihtiyacımız var!

Opel ve diğer oto sanayilerinin problemlerine gelince, bunlar da dünya piyasası koşullarından bağımsız değil. Burada kamu taşıma araçları (bunların yanısıra kablolu trenler, manyetik trenler, elektrikli otomobiller) ve çiftlik makineleri-traktör üretimine bir dönüşüm yapılabilir. Gerekirse, sıkıntıda ki şirketler kooperatif işletmelerine dönüştürülebilir; bunlar emekli sandığı gibi kurumlarca desteklenip devlet teminatı altına alınabilir.

Almanya'da BüSo bu ideali temsil ediyor: Avrupa için Yeni Politikalar. Dünyanın kaderiyle ilgili kararlar Washington'da alınacaksa da, bu bizim burada birşey yapamayacağımız anlamına gelmez.

Alman hükümeti İstikrar Kanunu'na işlerlik kazandırmaya zorlanmalı, zarar görmüş firmaları kurtarmalı ve devlet eliyle kredi sistemi başlatarak Alman ekonomisi ve altyapısını inşa etmelidir. Bunun başlangıç ilkeleri BüSo'nun Üretici Üçgen: Paris, Berlin, Viyana programında, Delors Planı'nda, Tremonti Planı'nda ve Avrasya Kara Köprüsü'nün inşasındadır.

Bu varlık-yokluk ve Almanya'nın geleceği sorundur. Ülkemizin, çocuklarımızın ve torunlarımızın ortak geleceğini kurtarmakta bize yardım edin!

Helga Zepp-LaRouche

Bürgerrechtsbewegung Solidarität:

- **BüSo Sachsen:** Telefon 0351 - 65 63 34 36
Fax: 0351 - 65 63 34 37, sachsen@bueso.de
 - **BüSo Berlin:** Telefon 030 - 80 23 405
Fax 030 - 80 14 975, berlin@bueso.de
 - **BüSo Hessen:** Telefon 06131-237384
Fax 06131-237384, hessen@bueso.de
- www.bueso.de**